

מ"ת 1819/09/18 - מדינת ישראל נגד יונס קבועה (עציר)

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 1819-09-18 מדינת ישראל נ' קבועה(עציר)
תיק חיצוני: 406280/2018

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל ע"י לכת תביעות תנועה נגב
נגד	
משיבים	יונס קבועה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יוסי הכהן (סנ"צ)

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו וזאת לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום בו יוחסה לו נהיגת רכב בעודו שיכור (1082 מ"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף).

חומרה מיוחדת מצאה המדינה בהתנהגותו של המשיב, שכן רק ביום 15.10.17 הורשע אדם זה בביצוע עבירות דומות וכתוצאה מכך תלוי כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה לתקופה בת 6 חודשים.

המדובר באירוע שכרות שלישי (לכאורה) של המשיב עת נהג הוא ברכב במצב שכרות ובנוסף לחובתו גם עבר פלילי המעיד כי אין המדובר באדם נורמטיבי.

טרם עבר הדיון בפני לפסים של עיסוק בשאלת המסוכנות, ביקש ב"כ המשיב לטעון כי אין כלל ראיות לכאורה כנגד המשיב לפיהן ניתן לקבוע כי היה שיכור עת נהג ברכב.

אין ב"כ המשיב חולק על עצם הנהיגה ברכב באירוע הנדון, אך סבור כי ראיות התביעה בנושא השכרות מצויות בעוצמה כה חלשה עד כי אין כל צורך לעבור לדיון בשאלת המסוכנות.

ב"כ המשיב טען ארוכות בעניין איכות הראיות תוך שהפנה לליקויים מהותיים (לשיטתו) אשר מצדיקים את דחיית בקשת המדינה ולו על רקע ראייתי.

בין יתר טיעוניו, הפנה ב"כ המשיב לדוח המאפיינים שזולת בדיקה אחת, אין בו כל אינדיקציה למצב של שכרות ביחס למשיב.

בנוסף, הופנה בית המשפט לחוסר תיעוד של זמנים (במובן תיעוד המתנה של 15 דקות טרם בדיקת ינשוף) ולחוסר

תיעוד באשר לקורות הנבדק מרגע עיכובו ועד לבדיקתו בפועל, מה שלא יאפשר הישענות על תוצאות הינשוף כתוצאות במספיקות להליך פלילי.

ב"כ המדינה סברה כי יש די ראיות בתיק החקירה לצורך הקביעה כי יש בידי המדינה ראיות לכאורה על מנת שבית המשפט יעבור לבחינת שאלת המסוכנות.

לצורך כך תיק החקירה הועבר לעיוני, ולאחר שקראתי את כולו, להלן מסקנותי:

המשיב עצמו הודה בחקירתו כי שתי 2-3 בקבוקי בירה מסוג "קרלסברג" טרם נהיגתו אך טען כי שתיה זו הייתה מספר שעות לפני הנהיגה.

כאשר נשאל מדוע שוב נהג במצב שכרות (בהתייחס לתיק קודם בו כבר הורשע בעניין זה), השיב:

"היה לי בבית בעיות ורציתי להשתחרר מזה קצת זה הכל".

המשיב אישר כי שתי אלכוהול במרכז גילת "אצל שמעון".

בנוסף סיכם את חקירתו בדברים הבאים:

"אני ממש מצטער על העבירה ממש מצטער ולא עשיתי בכוונה נסעתי להשתחרר קצת וזהו"

המשיב עצמו קושר עצמו לצריכת אלכוהול לפני הנהיגה, מסביר את הסיבות לצריכה זו של אלכוהול ואף מביע בחקירתו צער על ביצוע העבירה.

אין המדובר בהכחשה של שתיית אלכוהול אלא במתן הסברים להתנהגות זו.

ביחס לבדיקת הינשוף, רושם השוטר אליאל דמרי "בדין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף" מסמך מיום 7.9.18 הקשור לדוח 7253 כי "וידאתי כי מהרגע שעוכב ועד לבדיקה חלפו 15 דקות לפחות בהן הנבדק לא שתה, אכל, עישן, הקיא, גיהק, וגם לא הכניס דבר לפיו או אפו".

שוטר זה סימן בעצמו את כל הנתונים לעיל, וגם אם סבור ב"כ המשיב כי ראיה זו אינה עולה בקנה אחד עם ראיות אחרות הקשורות לזמנים שתועדו, הרי שדין טענה זו להתברר בתיק העיקרי ולא בשלב משפטי זה.

כרגע, אוזנת המדינה מסמך לפיו המתין השוטר הבודק את פרק הזמן הראוי לצורך בדיקת המשיב, ולכן יש למדינה ראיות לכאורה בעוצמה מספיקה להוכחה כי בדיקת הינשוף בוצעה לאחר המתנה מספיקה עם החשוד ווידוא כי לא ביצע פעולות אסורות טרם בדיקתו.

פלטי הינשוף אותם בדקתי נמצאו על ידי תקינים לחלוטין. בחנתי הפלטים אל מול טענות ההגנה ולא מצאתי כל ליקוי מהותי באיכות הראיות שהם מספקים בפרשה זו.

גם התיחסות ההגנה לערך של 1050 מ"ג נובעת מבדיקת הנשיפון ולא מבדיקת הינשוף כך שאין אי התאמה כפי שנרמז בטיעוני הסנגור ביחס לערכים שנרשמו. המדובר רק באינדיקציה ראשונית ולאחריה בדיקת הינשוף עצמה.

גם בחינת דוח המאפיינים מחזקת את ההנחה לפיה המשיב אכן היה שיכור:

רכבו עוכב לאחר ש"זיגג בכביש". אין המדובר בנהיגה רגילה ובעיכוב סתמי אלא בחשד שעלה בשל דרך נהיגתו את הרכב.

ממזכרו של רסר אלפריג'ת עולה כי רכבו של המשיב סטה מנתיב נסיעתו באופן שסיכן התנועה וכי הריח מהנהג (המשיב) ריח של אלכוהול.

בתחקירו הראשוני הסכים כי שתי 5 בקבוקי בירה (ולא כפי שטען לשלושה עד 2 בחקירתו המאוחרת).

שעת השתייה נטענה לשעה 18:00 לעומת 16:00 בחקירתו המאוחרת.

השוטר יונס אבו רביע מאשר כי השגיח על החשוד וגם במשמרתו הוא לא אכל ולא שתה ולא עישן טרם הועבר לבדיקת השוטר המפעיל.

במבחן הליכה על קו נכשל המשיב תוך שחרג מהקו.

בדיקות הכיול של מכשיר הינשוף נבדקו על ידי ונמצאו תקינות לכאורה.

המכשיר הופעל לכאורה על ידי מפעיל מוסמך להפעלתו.

למכשיר בוצעו בדיקות בתחילת ובסיום משמרת (בדיקות תקינות)

מכלול הראיות לעיל מבסס קביעה לפיה בידי המדינה ראיות טובות לכאורה לפיהן המשיב היה שיכור עת נהג ברכב בפרשה זו.

עדות של המשיב, התנהגותו שקדמה לעיכובו, ריח האלכוהול שנדף ממנו, הכישלון במבחן הליכה על קו, תוצאות בדיקת הנשיפון הראשוניות (גם אם המדובר באינדיקציה ראשונית בלבד) ותוצאות בדיקת הינשוף שעל פניו התקבלו בהליך תקין, כל אלה מבססות אשכול ראיות טוב באיכותו אותו אוחזת המדינה.

בנסיבות אלה אני קובע כי יש בידי המדינה ראיות טובות לכאורה כנגד המשיב ולכן הדיון בבקשת המדינה ימשיך על בסיס שאלת מסוכנותו מהנקודה בה הפסיק בדיון הקודם בפני.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ט, 17 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.